

202

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 maja 1971 r.

w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą jednostek i zakładów budżetowych, przedsiębiorstw państwowych, kombinatów i zjednoczeń, spółdzielni i ich związków, organizacji politycznych, zawodowych i społecznych oraz spółek, w których jednostki gospodarki uspołecznionej posiadają udział wynoszący co najmniej 50% kapitału zakładowego.

§ 2. 1. Jednostki określone w § 1 obowiązane są wystawiać czeki gotówkowe na kwoty powyżej 5.000 zł w formie imiennej na rzecz określonej osoby.

2. Wystawca czeku obowiązany jest wpisać na przedniej stronie czeku imię i nazwisko osoby podejmującej gotówkę w banku, a na odwrotnej stronie czeku cechy jej dowodu osobistego (seria, numer i miejsce wystawienia).

§ 3. Banki mają obowiązek stwierdzenia tożsamości osób podejmujących gotówkę na podstawie czeków imiennych.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 29 listopada 1965 r. w sprawie stosowania imiennych czeków gotówkowych (Monitor Polski Nr 68, poz. 388).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

203

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 maja 1971 r.

w sprawie sposobu obliczania podatku wyrównawczego za 1971 r.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 1971 r. zmieniającej ustawę o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 7, poz. 76) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatek wyrównawczy za 1971 r. ustala się odrębnie od przychodów i dochodów osiągniętych w okresach do dnia 31 marca i od dnia 1 kwietnia.

2. Przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń o charakterze stałym i okresowym wraz z doliczeniami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 lit. a) i b) ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. z 1969 r. Nr 14, poz. 103 i z 1971 r. Nr 7, poz. 76), po odliczeniu należnego od nich podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne, przyjmuje się w wysokości faktycznie osiągniętej w okresach wymienionych w ust. 1.

3. Przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń o charakterze nieokresowym, po potrąceniu należnego od nich podatku od wynagrodzeń, jak również dochody w rozumieniu podatku dochodowego, po potrąceniu należnego od nich podatku dochodowego, dzieli się na okresy wymienione w ust. 1, przyjmując na okres od początku roku do dnia 31 marca $\frac{1}{4}$, a na okres od dnia 1 kwietnia do końca roku — $\frac{3}{4}$ sumy przychodów lub dochodów osiągniętych w ciągu 1971 r.

4. Jeżeli podatnikowi przysługuje prawo dokonania odliczeń, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2 lit. b), c) i d) i pkt 3 lit. b) ustawy o podatku wyrównawczym, ogólne kwoty tych odliczeń za 1971 r. dzieli się na okresy wymienione w ust. 1 w sposób określony w ust. 3. W ten sam sposób dokonuje się podziału podlegającej doliczeniu kwoty,

o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3 lit. a) ustawy o podatku wyrównawczym.

5. Doliczenia, o którym mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 lit. c) ustawy o podatku wyrównawczym, dokonuje się w 1971 r., jeżeli przychód osiągnięty od dnia 1 kwietnia przekroczył 200.000 zł.

§ 2. Przychody lub dochody oraz przychody i dochody po uwzględnieniu doliczeń i odliczeń ustalone w sposób określony w § 1 doprowadza się do stosunku rocznego, stosując do przychodów i dochodów ustalonych za okres do dnia 31 marca mnożnik 4, a za okres od dnia 1 kwietnia — mnożnik $\frac{4}{3}$ oraz ustala się odrębnie nadwyżki tych przychodów i dochodów za wymienione okresy, doprowadzonych do stosunku rocznego, ponad kwotę, od której zależy powstanie obowiązku podatkowego w podatku wyrównawczym, obowiązującą w poszczególnych okresach.

§ 3. 1. Od nadwyżek określonych w § 2 ustalonych:

- 1) za okres do dnia 31 marca 1971 r. oblicza się podatek według właściwych stawek obowiązujących do tego dnia,
- 2) za okres od dnia 1 kwietnia 1971 r. oblicza się podatek według właściwych stawek obowiązujących od tego dnia.

2. Podatek wyrównawczy należny za 1971 r. stanowi:

- 1) za okres do dnia 31 marca $\frac{1}{4}$ kwoty podatku obliczonej w myśl ust. 1 pkt 1,
- 2) za okres od dnia 1 kwietnia $\frac{3}{4}$ kwoty podatku obliczonej w myśl ust. 1 pkt 2.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: J. Trendota